

Barfeton, skulle behandles paa passende Maade, læses ind i Ventilationsvogne, føres videre til London og der aflæsses til eventuel Lagring i Kølerrummene, synes jeg, at Kontrakten er meget god, naar den blot var bleven overholdt. Det kan derfor ikke siges, at det er Kontraktens Skyld, det er derimod Selskabets Skyld, naar Forholdene ikke have været bedre, end de nu ere. Jeg har et Brev liggende for mig, ved hvilket jeg kan godtgøre, at Forholdene naar Smørret kommer til England, ere daarlige, og jeg skal tillade mig at oplæse et lille Stykke deraf. Der staar nemlig: „At Smørret, navnlig paa den varmeste Tid af Sommeren, ankommer her i en yndelig Tilstand, derom kan der jo ej være Tvivl“. Der staar ikke, at det særlig er det Smør, som kommer med det forenede Dampskibsselskabs Skibe fra Esbjerg til Barfeton, men det er i hvert Fald klart, at Smørret kommer i en saadan Tilstand til England. Den højtærede Minister sagde, at Regeringen ikke kunde paatage sig noget Ansvar for de andre Router. Dette er ganske rigtigt, men naar man er klar over, at Transportforholdene ere saa flette, som de ere, mener jeg, at der er en stor Opfordring for Regeringen til at skride ind og gøre noget for Landbruget i saa Henseende, selv om man ikke vil gaa over til Statsdrift, hvad jeg senere skal komme ind paa. Jeg skal, inden jeg gaar videre, gøre et Par Bemærkninger om de tre Klager, den ærede Ordfører særlig fremførte. Klagerne over Behandlingen i Skibene og paa Jærnbanen, har jeg nævnt. Det næste Punkt var Overfarten, det skal jeg dvæle lidt længere ved. Hvis ellers Forholdene vare saa gode, som de burde være, eller saaledes som der staar i Kontrakten, tror jeg ikke, at det har saa stort at sige, enten Skibet kommer 6 Timer før eller senere til London, det er ikke derom Sagen drejer sig. For saa vidt kan jeg være enig med den ærede Minister i, at det maatte ikke kan betale sig at ofre store Omkostninger for at faa Varerne saa meget hurtigere overført, og at det i det hele taget maatte ikke er hensigtsmæssigt at gennemføre en saadan Forbedring. Derimod mener jeg, at den ærede Ordfører har Ret, naar han bemærkede, at Taksten er for dyr. Derom tror jeg, vi alle kunne være enige, og det maa ogsaa tydelig fremgaa deraf, at de Priser, som bleve fastsatte, den Gang da Konventionen vedtoges, sattes i Forhold til Varernes Værdi. Da det er bitterligt, at Smørret ikke er nær saa dyrt, som det den Gang var, er Taksten saaledes urimelig høj i Forhold til Taksten for andre Varer.

Der er i hvert Tilfælde nu 7 sh. Forstel paa Taksten for Flæst og for Smør, og det er der ingen rigtig Mening i; der er efter mine Begreber ikke nogen saa stor Forstel paa Forsendelsen af disse Varer. Naar der desuden ses hen til, at Forsendelsesernes Omfang er stegen i betydelig Grad, mener jeg, at det dermed er godtgjort, at det forenede Dampskibsselskab kunde taale at sejle for lavere Priser, end det nu gør, naar det har saa meget mere at sejle med, end det havde før; vi vide jo, at navnlig Flæsteksporten er tiltagen i en saa betydelig Grad, som det er nævnt under denne Forhandling. Jeg kunde have lyst til at rette en Forespørgsel til den ærede Minister om, hvem der egentlig har Ansvar for, at Kontrakten ikke bliver overholdt i sine Enkeltheder, idet det er blevet sagt, at Selskabet intet Ansvar havde paa de engelske Baner. Det staar dog i Bilaget til Kontrakten § 6, at det forenede Dampskibsselskab tilfuger efter derom med vedkommende Jærnbaneselskab førte Forhandlinger, at der til Transporten af de og de Varer bliver benyttet saadanne og saadanne Vogne. Man skal da mene, at Dampskibsselskabet havde Ansvar for, at det blev gennemført, som der staar. Jeg kan ikke se rettere, end at der ogsaa paa dette Punkt er en bestemt Anke at rette mod det forenede Dampskibsselskab, fordi det ikke har sørget for, at den Overenskomst, der er sluttet med vedkommende Jærnbaneselskab, er bleven udført og er kommen til sin Ret. Jeg mener derfor, at dersom Kontrakten var bleven overholdt i sine Enkeltheder og sit fulde Omfang, havde der ikke været Grund til de Klager, som nu ere komne frem, og jeg kan derfor ikke andet end beklage, at den høje Regering ikke har haft sin Opmærksomhed henvendt derpaa. Jeg tillod mig ved Finanslovens første Behandling at rette det Spørgsmaal til den højtærede Minister om, hvilken Kontrol der var med, at Kontrakten blev gennemført, og der blev herpaa svaret, at Toldforvalteren efterser i Esbjerg, men at der ingen Kontrol er i England. Nu skalde man synes, at naar det danske Landbrug har en Statskonsulentovre i England, nemlig Hr. Faber, var det rimeligt, at han ogsaa havde sin Opmærksomhed henvendt paa dette Punkt. Jeg mener, at Regeringen i ham maatte kunne have en betydelig Støtte ved, at han gav Meddelelse om, hvor vidt disse Enkeltheder bleve overholdte eller ej; men det har man aldrig hørt noget om. Derfor kan jeg kun beklage, at man i dette Tilfælde har saa lidt Nytte af Hr. Faber. Jeg mener, at han kunde have gjort betydelig Nytte i det Øjeblik han havde været Rege-